Wychodzi raz w tygodniu. *Porto opłacone ryczałtem.*

ROK XIV. **Kraków, dnia 8 listopada 1931** **Nr. 33**

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ

Cena abonamentu:

Abonament kwartalny 4 zł
„ półroczny 8 zł
„ roczny 16 zł

Prenumeratę i ogłoszenia przyjmują wszystkie biura dzienników i ogłoszeń

Godziny urzędowe Redakcji od 6 do 7 wiecz. Rękopisów Redakcja nie zwraca

Redakcja i administr. **Kraków, Grodzka 43.**
Telefon Nr. 132-67

Konto P. K. O. Nr. 400.342

Ogłoszenia:

Wiersz milim. 1 szp. na okładce . . 40 groszy
Wiersz milim. 1 szp. na I. str. okładki 60 groszy
Wiersz milim. 1 szp. w tekście . . . 60 groszy
Cała strona okładki Zł 200, Pół strony Zł 100, Ćwierć strony Zł. 50, Ósma strony Zł. 25
Cała strona w tekście Zł. 450, Pół strony 230.
Ćwierć strony Zł. 120, Jedna osma strony Zł. 60

Rozpowszechniajcie „Przegląd Kupiecki"!

Nowy rozkład jazdy ważny od 5 października 1931 r.

z Krakowa w kierunku zachodnim:

Odjazd do: Chrzanowa, Bielska, Żywca, Zebrzydowic, Pragi, Karlsbadu, Marienbadu, Wiednia

Godz.	Przyjazd Chrzanów	Przyjazd Bielsko	Przyjazd Żywiec	Przyjazd Cieszyn	Przyjazd Zebrzydowice	Przyjazd Praga, Karlsbad, Marienbad	Przyjazd Wiedeń
P 1·10	2 03	3 22	×	7·02	3 24	12·48 Praga, 19·56 Karlsb., 18·8 Marb.	11·25
4 35	5·56	7 40	8·35	9 30	7·47	17 56 Praga, 22 17 Marb.	18·56
Z 7 00	8·16	10·03	11·05	11 53	10 16	21·22 Praga, 22·00 Praga	×
9 50	11 02	12 50	14 13	15 30	13 40	×	×
12 45	13 41	15·12	×	17·22	15·34	×	×
14·00	15 15	16 56	19·48	×	17·21		6·10
ZP 20 10	21·19	22·50	×	0·20	22·42	7·50 Praga, 14·40 Karlsb., 12·00 Marb.	6·40, 6·40
21·43	23 08	1·00	×	×	×	×	×

Do Chrzanowa lokalne pociągi Z 16 30, Z = dworzec zachodni

Przyjazd do Krakowa: P 1·15, 6 23, 7 29, 8·44, P9 35, 10 15, 15·08, 18 38, 19·48, 23·45

z Krakowa w kierunku zachodnio-północnym:

Odjazd do: Szczakowej, Katowic, Sosnowca, Będzina, Poznania, Gdańska, Gdyni, Berlina

Godz.	Szczakowa	Katowice	Poznań	Gdynia	Berlin	Sosnowiec	Będzin
P 1·10	2 34	3 10	12 34	2 05 ¹	12 18	3 31	3 46
4·35	6 50	7 45	×	×	×	8·24	×
ZP 5 51	6 58	7·26	×	×	16·14	7 48	8·02
Z 6 48	7·53	8 21	×	×	×	8 41	9 07
Z 11·00	12 27	13 02	20 30	4 57	×	13·41	14·48
Z 12 45	13 50	14 16	×	×	22·26	14·37	11 48
Z 13·45	15 14	15 50	2·03	×	×	16 09	16·22
Z 16·30	18 16	19 00	×	×	×	19 24	19 35
ZP 18 00	19 11	19 41	×	×	6 59	20 16	20 27
ZP 20 10	21·24	21·52	4 10	10 07 ²	10 25	×	×
21·43	23 17	23·54	×	×	×	×	×

¹ Przjazd do **Gdańska** 1·03 ² Gdańsk 10·41 ³ Gdańsk 15.50

Przyjazd do Krakowa: P1 15, 6 23, P6·20, 7·29, 8 05, P9 35, 10 52, P11·59, 16·35, P 17·35, 19 30, P 22·30, 23·29

z Krakowa w kierunku północnym:

Odjazd do: Częstochowy, Łodzi, Warszawy, Kielc, Radomia, Sosnowca, Będzina

Godz.	Częstochowa	Łódź	Warszawa	Kielce	Radom	Będzin	Sosnowiec
P 0·10	2 24	5 35	6 32	×	×	×	×
Z 7·00	11·26	15·27	17·00	13 21	15·25	12·02	12 08
ZP 14·35	17·09	19·59	20 50	20·16	×	×	×
Z 20·20	23·47	4 15	5 05	×	×	23 08	23·14
Z 23 45	3·08	6 21	×	5 14	7 01	4·56	5·02
11 00	×	×	×	17 49	19 57	15 40	15·46
13·45	×	×	×	20 55	22 52	17·21	17·27
P 16 30	×	×	×	×		20 17	20·23
ZP 18·00					×		
0 25	×	×	×	5 14	7·01	3 18	3·24

P = pospieszne pociągi Z = dworzec zachodni

Przyjazd do Krakowa P1 15, 6 04, P6 30, 8 05, P9·35, P 11 59, 15 59, 16·35, P 22 30.

z Krakowa w kierunku wschodnim:

Odjazd do: Bochni, Tarnowa, Rzeszowa, Lwowa, Lublina

S tylko w sobotę

R tylko w dnie robocze

Godz.	Przyjazd Bochnia	Przyjazd Tarnów	Przyjazd Rzeszów	Przyjazd Lwów	Przyjazd Lublin
0 15	1·18	2·15	4·15	9 10	×
P 1·45	×	2 56	4 27	7·40	×
P 7 10	7·49	8 24	9·46	12·55	×
7·50	8 54	9 50	11 45	16 13	17 58
10 55	11 58	12 54	15·15	19·50	×
P 12 17	×	13·25	14 51	17·55	×
S 14·25	15 37	16·40	×	×	×
15.25	16 30	17 27	19 25	×	×
R 16 25	17 45	18 45	×	×	×
P 17·45	×	18 55	20 20	23 25	×
19·15	20 20	×	×	×	×
20 40	21 45	22·43	×	×	6 22
23·35	0·32	1·20	×	×	×

Przyjazd do Krakowa: P 0.55, 4 10, 5 00, 6 15, P 5 36, 7·10, 9 20, 13 25, 15 10, 16 50, P 17 35, 18·43, 21 05, P 22 43.

Oświęcim via Skawina 5 25, 13·25, Przyj. 7·45 do Krak., 19 50 do Płaszowa

Mogiła 6 20, 13 50, 20·20 Przyjazd 7·25, 16 20, 22 22.

Kocmyrzów * 7 55, * 10 20, 13 50, 16 44, * 20 20, 22 25, Przyjazd do Krakowa 7 25, 9 40, 12 12, 16·20, 18 52, 22 22 pociąg odchodzący 13 50 z Krakowa ma połączenie do Kazimierzy (17 48) i do Miechowa; odchodzący z Krakowa 22·25 ma połączenie do Kazimierzy (2 51)

* Motorówka

z Krakowa w kierunku południowym:

Odjazd do: Kalwarji, Wadowic, Suchej, Rabki, N. Sącza, N. Targu, Zakopanego

Godz.	Kalwarja	Wadowice	Sucha	Rabka	Nowy Sącz	Nowy Targ	Zakopane
P 8 15	9·13	×	9 51	11·02	×	11 34	12 15
9·50	11 14	12 02	12 15	13 59	16 11	14 30	15 19
15·35	16.59	17 41	17 54	19·18	21 44	20 14	21 14
19 40	21·21	22·04	22 16	23 43	2·05	×	×
23 55	1·26	×	2 22	4·13	6·40	4 50	5 50

Przyjazd do Krakowa: 6·40, 9·10, 13 35, 19·15, P 22 50

z Krakowa w kierunku południowo-wschodnim:

Odjazd do: N. Sącza, Żegiestowa, Krynicy, Jasła, Iwonicza, Sanoka

Godz.	Nowego-Sącza	Żegiestowa	Krynicy-Zdroju	Jasła	Iwonicz	Sanoka
P 7 10	11·24	12 47	13 42	11 31	12·32	13 32
P 12 17	16·27	17 53	18 54	17 08	18 08	19 07
15 25	20.40	×	×	21 25	22 49	0 02
23 35	4 33	6·01	6 58	4·46	5 48	6 52

Przyjazd do Krakowa 5.00 9·20 13·25 15·10 P 22·43

Ruch lokalny z Krakowa **do Wieliczki** *6 32, *8·10, *10 07, *11 15, *13 02, 13·40, *15 14, 16 38, *18 21, *19 30, 20·05, *21 55, X 23 20 X = kursuje w sobotę i niedzielę * = Motorówka

P r z y j a z d d o K r a k o w a

X 0 04, 7 35, 7·50, 9 30, 10·55, 12·05, 13 50, 15 47, 17 03, 18 30, 19·08, 20·25, 22·35.

Niepołomice 4 30 i 14 00 Przyjazd do Krakowa 8·22 i 16 10

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ

Rok XIV. Kraków, dnia 8 listopada 1931 Nr. 33.

TREŚĆ NUMERU:

Z sali odczytowej.

Wieczory dyskusyjne
w Krakowskiem Stowarzyszeniu Kupców.

W niedzielę, dnia 24 z. m. odbył się pierwszy w roku bieżącym: „Wieczór dyskusyjny" w Krakowskiem Stowarzyszeniu Kupców. Tematem były nowe projekty podatkowe, a w szczególności podatku przemysłowego. Po referatach zasadniczych pp. Prezesa **Schechtera** i sekr. **Himmelblaua**, rozwinęła się ożywiona dyskusja, w której wzięli udział pp. Monderer, r. Gottlieb Zygm., r. Dembitzer Teod., Leinkram Wilh., Reich Zygm., Feinberg L. i inni.

Licznie zebrani uznali celowość tego rodzaju wieczorów dyskusyjnych, w trakcie których można należycie poinformować się o sprawach żywo interesujących każdego kupca, przedstawić indywidualne czy ogólne postulaty i zasięgać fachowych porad z różnych dziedzin związanych z życiem gospodarczem.

Wydział Krak. Stowarzyszenia Kupców, czyniąc więc zadość z wielu stron objawionym życzeniom, zamierza kontynuować te wieczory i stawiać na porządku dziennym w każdą niedzielę inne tematy do omówienia (np. z dziedziny ubezpieczeń społecznych, prawa wekslowego, podatkowej, zwyczajów w handlu, buchalterji, towaroznawstwa i t. p.)

Zwracamy uwagę na ogłoszenie w tej sprawie, umieszczone na str. 7.

Dr. NORBERT SALPETER.

Eksproprjacja.

Obecny kryzys wywołuje poważne reminiscencje, Sytuacja jest o tyle ciężka, że nastąpiło prawie całkowite zamrożenie kredytów, tak że narazie próbują się ludzie bronić niewyrównywaniem swych zobowiązań. A ponieważ to objaw masowy, więc efektem tego raczej negatywnego ustosunkowania się dłużników jest po stronie wierzycieli niezaradność i łatwość w stornowaniu poważnych części długów. W ten sposób, zgłaszane postępowania ugodowe natrafiają na opór coraz słabszy, tak że wkońcu proces rozkładczy przybiera coraz to większe rozmiary. Trudno jest w niejednym wypadku stwierdzić, ile prawdy jest w zapodaniach upadłego dłużnika, naogół jednak nie da się zaprzeczyć, że przyczyna leży w zamrożeniu kredytów wywołanych tem, że ci którzy z nich korzystają, nie są poprostu w stanie długów w gotowce wyrównać. Otóż praktycznie sprawa przedstawia się następująco: Operacje wszelakiego rodzaju odbywają się w normalnych stosunkach w ten sposób, że każdy sprzedawca, przemysłowiec, kupiec, rolnik opiera swoje tranzakcje sprzedażne na dwóch czynnikach finansowych, finansuje tranzakcje raz z własnych środków materjalnych, czyli z własnych oszczędności, raz z cudzych środków oszczędnościowych, które zgromadzone są w instytucjach bankowych. Znaczy to, że działają tu dwa elementy wzajemnie się uzupełniające, środki własne prywatne, któremi handlujący dysponuje, oraz środki pieniężne gdy społeczne, ktoremi uzupełniać jest w stanie, korzystać chce z kredytów bankowych. Gdy ten drugi element przestaje funkcjonować, musi sprze-

dawca nagle wypełnić obie funkcje naraz, czyli z własnych oszczędności finansować i tę część tranzakcji, którą i tak dotąd robił, i tę drugą część, która była przez banki, jako centralne źródła oszczędności społecznych wykonywaną. W konsekwencji powstaje u takich sprzedawców naturalny brak kapitału, czyli, gdy je z żadnych banków uzupełnić nie jest w stanie muszą z natury rzeczy jego zobowiązania ulec zamrożeniu.

To jest jedna strona medalu, gdy chodzi o tzw. operacje krótkoterminowe. Dochodzi do tego druga strona, a mian. sprawa kredytów długoterminowych. Gdy bowiem same operacje handlowe oprzeć się mogą na krótkoterminowych zobowiązaniach, to operacje produkcyjne muszą się oprzeć na długoterminowych zobowiązaniach. Znaczy to, że producenci tam, gdzie chodzi o zmontowanie i utrzymanie aparatu produkcyjnego, z którego dopiero towary mają być tworzone, muszą aparat ten oprzeć znowu na dwóch elementach finansowych, raz na własnych zasobach oszczędnościowych, drugi raz jako uzupełnienie pierwszych na zasobach cudzych, czyli na oszczędnościach społecznych nagromadzonych w instytucjach kredytu długoterminowego. Gdy więc drugi czynnik zawodzi, jak to u nas od zarania powstania państwa istnieje, cały ciężar sfinansowania aparatu produkcyjnego, t. j. jego montaż i utrzymanie spada na barki tych pojedynczych osób, które mają tą drogę produkować. Wówczas radzą sobie jednostki w ten sposób, że poprostu wypełniają inwestycje krótkoterminowemi zobowiązaniami. Zmniejszają w ten sposób rezerwoar oszczędnościowy służący do krótkoterminowych operacji handlowych, i pakują w ten sposób otrzymane kapitały do takich czynności, które wymagają amortyzacji długoletnich. Powstaje na skutek tego brak kapitałów na rynku, za mało go do obrotu krótkobieżnego i za mało go do obrotu długobieżnego. Czyli ten, kto w taki sposób z kredytów korzystał, kredyt taki poprostu zamraża. W ten to sposób się dzieje, że ci, którzy otrzymali nawet kredyty 2 i 3 letnie hipotecznie zabezpieczone na realnościach (domach czynszowych) może jeszcze płacą odsetki, ale kapitałów zwrócić nie są czy nie będą w stanie. Mamy zatem do czynienia z drugim ważnym objawem, że nie tylko zamarzły kredyty handlowe, oparte na obrotach towarowych, ale też i pożyczki hipotecznie zabezpieczone.

Otóż kryzys obecny ma to do siebie, że potęguje coraz silniej proces unieruchomienia kapitałów. Stąd narzuca się pytanie, jak się z tego koła wydostaniemy? Logicznie rzecz biorąc, odpowiedź byłaby jedna: Należy stworzyć źródła kredytu długoterminowego, któreby przyjęły funkcję podtrzymania aparatu produkcyjnego drogą konwersji długów krótkoterminowych, a użytych do inwestycji, na długoterminowe długi. Teoretycznie, takie rozumowanie jest słuszne. Ale trudność polega na tem, że kredytu udziela się tylko tym, którzy mogą się wykazać pewną siłą finansową, a więc że posiadają pewne własne kapitały, każdej chwili zdolne do uruchomienia, oraz którzy mogą się wykazać rentownością interesów. Samym kredytem w 100% pracować przecież nie można. I dlatego nasuwa mi się pytanie, czy aby proces zamrożenia nie doszedł już do tego stopnia nasilenia, że nastąpiła już prawie całkowita absorbcja kapitałów własnych, tak że własnemi kapitałami, każdej chwili płynnemi nie jest się w stanie dysponować? Gdyby tak było, wówczas niewątpliwie dotąd udzielone kredyty przekroczyłyby swą miarę- czyli że o rentowności interesów nie mogłoby więcej być mowy, bo każdy mógłby najwyżej pracować na opłatę odsetek, ale stanowczo nie na utrzymanie siebie i aparatu handlowo-produkcyjnego i gromadzenie oszczędności. Czyli, gdyby nawet powstał przypuśćmy nagle, jakiś wielki bank, któryby chciał udzielać kredytów długoterminowych, nie miałby komu je pożyczyć.

W takim razie ich problem zwalczenia kryzysu stałbysię jeszcze bardziej zawikłany. I tu nasuwa mi się mimowoli myśl, czy też ostateczna konsekwencja obecnego przesilenia nie ujawni się w końcu w sposób ogromnie drastyczny. Mianowicie, czy też proces odmrożenia udzielonych pożyczek nie pójdzie po zwykłej drodze, zanim korzystać zaczniemy z kredytów długoterminowych finansowanych przez specjalnie w tym celu utworzone banki, a to, że podobnie, jak obecnie interesy handlowe ulegają powoli likwidacji na skutek stwierdzonych konkursów, a nie postępowań ugodowych, a więc przez niszczenie dotychczasowych właścicieli przedsiębiorstw, tak samo ulegną likwidacji dotychczasowi właściciele nieruchomości, a to drogą licytacyjnego sprzedania ich własności hipotecznych (domów, fabryk etc.).

Ten kto kupi takie wartości za ćwierć, czy za pół darmo, ten już będzie miał możność korzystać z błogosławieństwa ewentualnej zmiany na rynku kredytowym, i będzie miał własne kapitały, i będzie miał interes rentowny.

Daleki jestem od prorokowania, ale mimowoli odnoszę wrażenie, że stoimy obecnie przed ciężkiem nowem zagadnieniem — pauperyzacji dotąd aktywnie występujących czynników handlowych i produkcyjnych. Następuje poprostu okres ekspropriacji dotychczasowych właścicieli, na rzecz nowych. A że to zjawisko wystąpi masowo, może ono wywołać z natury rzeczy komplikacje socjalne.

Widzimy więc, że kryzys obecny nosi w sobie zarodki jeszcze dość poważnych wstrząśnień, bo likwidacja kryzysu pójść może po linji najmniej przez różnych domorosłych ekonomistów przewidzianej. Do bezrobotnych pracowników fizycznych i umysłowych przyłączyć się może fala — wywłaszczanych dotychczasowych właścicieli przeróżnych warsztatów pracy i źródeł dochodowych, kupców, przemysłowców, rolników szczególnie większych właścicieli realności rolnych, i właścicieli domów.

Dlatego dzisiejsze zjawiska są tak niepokojące. Warto się nad tem zastanowić.

Prenumerujcie „Przegląd Kupiecki“ !

Uwagi dla rekurujących od wymiaru podatku dochodowego.

Codziennie notowane są nowe **upadłości** w handlu, **protesty wekslowe** z dnia na dzień rosną, co trzeci sklep można za bezcen **wynająć** z powodu nierentowności jego prowadzenia, cała prasa, biuletyny oficjalne, statystyki Banku Gosp. Krajowego jednogłośnie stwierdzają **spad k konsumcji**, zmniejszenie się obrotów, **zanik dochodowości**, setki bezrobotnych pomocników handlowych świadczą o przymusowem likwidowaniu nierentownych placówek handlowych. Nic to jednak nie obchodzi Władz skarbowych. Stały się one „państwem w państwie", one mają odmienne na sprawy te zapatrywania; zamknięte w swych 4-ch ścianach nie liczą się z kryzysem gospodarczym i jego konsekwencjami lecz wiedzą tylko jedno: podatki trzeba nadal **wymierzać** przynajmniej w dotychczasowej wysokości i **ściągać**, a **reszta ich nie obchodzi**. Z tego założenia wychodząc, nie oglądają się na żadne, choćby jeszcze raz tak uzasadnione wyjaśnienia, nie trafiają do ich przekonania żadne argumenty rzeczowe, „usterki" o jednej i tejsamej, **szablonowej** treści rozsyłane bywają **każdemu** podatnikowi, bez względu na to czy jest to wielki kupiec, mający kilka źródeł dochodów czy też nędzarz, który żyje na łasce osób trzecich. W usterkach imputuje się osiąganie **obrotów**, o jakich podatnik chyba tylko marzyć może, wpisuje się **astronomiczne** cyfry, jakie w danym momencie wpadają na myśl wzgl. jako lapsus wyrywają się referentowi z pod pióra. Wyjaśnienia na te usterki, choćby skałę mogły poruszyć, choćby zawierały całą masę faktów, wykazujących bezzasadność usterkowania, **wogóle nie bywają czytane**. Komisja Szacunkowa o nich **pojęcia nie ma**. Władza wnioskująca przedkłada tylko **swój** wniosek, nie uważając nawet za właściwe poinformować Komisji o „momentach odciążających" i w ten mechaniczny sposób następuje wymiar, rzekomo dokonany przez ...Komisję obywatelską.

Co dalej będzie, to nie obchodzi Przewodniczącego Komisji Szacunkowej. Niech sobie podatnik rekuruje, niech wpłyną dziesiątki tysięcy odwołań, niech sobie Izba Skarbowa nad ich załatwieniem głowę łamie, niech egzekutorzy wykażą swoją sprawność w ściąganiu wymierzonych kwot, niech sobie miliardowa pozycja nieściągalnych zaległości podatkowych zdrowo dalej rośnie, grunt, że Pan Przewodniczący zasłuży sobie u swych Władz przełożonych na pochwałę, że spełnił swój obowiązek, że ustalił wymiary słuszne, bo **nie niższe niż w latach ubiegłych**, no, i **remuneracja murowana**.

Że skutkiem takiego sposobu wymierzania daniny publicznej **zrujnuje się** szereg jednostek gospodarczych, że **pozbawia się** przytem Skarb Państwa **szeregu źródeł podatkowych** na przyszłość, to nie jest rzeczą organów wymiarów, to jest tematem dla teoretyków ekonomji, którzy mają temat do „głęboko uczonych" rozpraw teoretycznych, a którymi organa egzekucyjne wcale się nie przejmują z powodu nawału pracy **realniejszej**.

Mimo wszystko nie należy jednak tracić nadziei i wierzyć, że wyższa instancja tj. Komisja Odwoławcza będzie wrażliwszą na konkretne argumenty i na skutek odwołania **uchyli krzywdę wymiarową**.

W jakim terminie należy wnieść odwołanie?

W ciągu **30-tu** dni od daty doręczenia nakazu płatniczego. (**Uwaga**: październik ma 31 dni) Termin ten musi być dotrzymany, gdyż odwołanie wniesione po upływie tego terminu zasadniczo **nie** bywa rozpatrywanem. We **wyjątkowych** tylko wypadkach, gdy rekurent należycie uzasadni przyczyny przekroczenia terminu, może Urząd Skarbowy przedłożyć Komisji Odwoławczej motywy te, a Komisja ta bezapelacyjnie zadecyduje czy powody te należy uwzględnić i odwołanie merytorycznie rozpatrzeć czy też odwołanie jako spóźnione odrzucić.

Kto pragnie być **osobiście** (lub przez pełnomocnika) przez Komisję Odwoławczą przesłuchanym wzgl. udzielić jej bliższych wyjaśnień, winien **w odwołaniu** prosić o takie wezwanie. Późniejsze bowiem podanie tj. wniesione odrębnie od odwołania i po upływie terminu odwoławczego, **nie** bywa uwzględniane.

Podstawy wymiaru.

Rekurent zasadniczo nie wie, na jakiej podstawie wymierzono mu wygórowany podatek. Nie może on w szczególności wiedzieć, jaki przyjęto obrót za podstawę dla wypośrodkowania dochodu. Władza wymiarowa ostatnio zupełnie bowiem nie liczy się prawomocnym obrotem, ustalonym za rok miniony (1930) wzgl. tymczasowem ograniczeniem lecz przyjmuje **obroty dowolne**, które często pozostają w rażącej sprzeczności z obrotem wymierzonym wzgl. rzeczywistym. Zdarza się więc np., że ktoś miał obrót ustalony przez Komisję Szacunkową na zł. 3.000 (trzytysiące) a dla wymiaru dochodu przyjęto aż 35.000 (trzydzieścipięć tysięcy). Taką bowiem

kwotę w usterce zamieszczono. Coprawda Władza wymiarowa dla podatku dochodowego nie jest krępowana ustaleniami Komisji Szacunkowej dla podatku przemysłowego, jednak dowolność ta musi mieć pewne granice, musi być jakiś specjalny powód dla przyjęcia zupełnie innego obrotu za podstawę aniżeli wymierzony.

Dlategoteż rekurent, pragnący skutecznie zaczepić nakaz płatniczy winien w każdym wypadku poinformować się o **„podstawy wymiaru"** tz. dowiedzieć się we właściwym Urzędzie Skarbowym 1) **jaki przyjęto obrót** za podstawę, 2) jaką **stawkę** przeciętnej **zarobkowości**, 3) czy i jakie pozycje odliczono z ogólnej sumy dochodu na podst. art. 10 (podatki, składki asekuracyjne), 4) czy **potrącono** odpowiednią ilość stopni (po dwa) z powodu liczebności rodziny, 5) czy i w jakim stopniu uwzględniono **odpisanie na straty** sum należycie wykazanych jako strata z powodu np. bankructw i td. (o tem obszerniej poniżej).

Informacji co do powyższych danych zasięgać można bądź **ustnie** bądź **pisemnie.** Wskazanem jest **osobiste** informowanie się, gdyż formularz, zawierający „podstawy wymiaru" nie obejmuje szczegółowo wszystkich danych, które mogą być ważne dla rekursu, a jedynie kilka suchych cyfr. Prócz tego pisemna odpowiedź połączona jest z kosztami 4.40 zł. tj. na podaniu o podstawy wymiaru należy **nalepić** stempel za zł. 3.30. oraz **dołączyć** stempel za zł. 1.10 na odpowiedź tj. na wyciąg z arkusza wymiarowego.

Podanie o udzielenie „podstaw wymiaru" wnosi się do tego Urzędu Skarbowego, który wysłał nakaz płatniczy. Podanie takie **przerywa bieg terminu** odwołania tz. że czasu, jaki upłynął od dnia wniesienia podania o podstawy wymiaru do daty doręczenia odpowiedzi w formie „wyciągu z arkusza wymiarowego", **nie wli za się** do 30-to dniowego czasokresu wyznaczonego dla wnoszenia odwołań. Naprzykład: nakaz płatniczy doręczono dn. 10. X. 1931., prośbę o udzielenie podstaw wniesiono 15. X. 1931. Po otrzymaniu więc odpowiedzi będzie rekurujący miał jeszcze 25 dni czasu dla wniesienia odwołania.

Jaka winna być treść odwołania?

Jedynie takie odwołanie ma widoki **skuteczności,** które będzie opierało się na faktach, ścisłych argumentach, a nie na ogólnikach. Kto więc zna dokładnie „podstawy wymiaru" i dysponuje materjałem „odwodowym", ten może mieć nadzieję skuteczności rekursu. W odwołaniu należy przytoczyć wszystkie dowody, mogące poświadczyć twierdzenia rekurenta, należy powołać się na **świadków, rzeczoznawców,** (podać ich nazwiska i adresy i prosić o przesłuchanie). Rzecz naturalna, że w ramy artykułu nie można ująć ogólnego wzoru odwołania, lecz każdy na podstawie indywidualnych argumentów i dowodów winien odwołanie sporządzić.

Zwracamy jednak uwagę, że **nie należy** wnosić odwołań „na wszelki wypadek" tz. **nieuzasadnionych.** W myśl bowiem art. 73. ustawy przysługuje Komisji Odwoławczej prawo nietylko odrzucić odwołanie takie, ale także „zwrócić sprawę I. Instancji celem uzupełnienia postępowania wymiarowego", co jest równoznacznem **z podwyższeniem pierwotnego wymiaru.**

O spisaniu na straty należytości nieściągalnych.

Przy ustalaniu dochodu normalnie Władza wymiarowa bierze za podstawę tylko obrót i stawki przeciętnej zarobkowości. Nie ulega jednak wątpliwości, że tak uproszczony i szablonowy sposób wymiaru nie odzwierciedla rzeczywistego dochodu kupca, skoro wiadomem jest, że **poniósł znaczne straty** z powodu niewypłacalności odbiorców w miarodajnym roku podatkowym (1930). Straty te muszą więc z natury rzeczy wpłynąć na dochodowość tz. znacznie ją zmniejszyć lub nawet pochłonąć wszelkie dochody, tak, że podatnik skutkiem poniesionych strat z powodu bankructw dłużników **nietylko żadnego dochodu nie osiągnął lecz poniósł dotkliwą stratę.** Nie może zatem Władza wymiarowe w takim wypadku ustalać dochodu, gdyż byłoby to dotkliwem pokrzywdzeniem. Niestety jednak faktów tych Władza wymiarowa albo wogóle nie uwzględnia albo w niedostatecznym stopniu, wychodząc z zupełnie błędnego założenia, że „stawka przeciętnej zarobkowości" już pozycje te uwzlędnia. To stanowisko nie jest słusznem, gdyż straty te są u każdego kupca **różne,** jeden poniósł minimalne straty z tego tytułu, a inny **tak znaczne,** że sam popadł w niewypłacalność i zmuszony był **do likwidacji** przedsiębiorstwa handlowego.

Toteż Ministerstwo Skarbu, opierając się na odn. orzecznictwie Najwyższego Trybunału Administracyjnego wydało okólnik z dnia 6. III. 1931. L. D. V. 1348/2/31, w którem poleca podwładnym Urzędom skarbowym uwzględnianie takich „spisów na straty należności nieściągalnych wzgl. wątpliwych przy wymiarze podatku dochodowego". Wprawdzie okólnik wspomina tylko o osobach prawnych (spółki akcyjne, z ogr. odp. i td.) nie sądzimy jednak, aby tosamo nie miało się odnosić również do osób fizycznych (poszczególnych podatników).

Kto więc posiada dowody, że w roku podatkowym 1930 poniósł straty **z powodu nieściągalności pretensyj od dłużników,** winien fakta te w odwołaniu zapodać, przytaczając dokładnie nazwiska dłużników, kwoty dłużne, czy z powodu niezapłaconego, protestowanego weksla, czy sprawa była w postępowaniu ugodowem (a w tym wypadku podać dokładnie Sąd, przy którym toczyło się postępowanie ugodowe i liczbę sprawy) słowem przytoczyć szczegółowo wszystkie te pozycje i żądać ich odliczenia od dochodu ustalonego.

Argumenty takie stanowią **nader ważne dowody** dla tych zwłaszcza podatników, którzy nie prowadzą prawidłowych ksiąg tak, że dowody te niezawodnie zostaną wzięte pod przychylną rozwagę przez Komisję Odwoławczą. W przeciwnym razie służy płatnikowi takiemu prawo zaskarżenia decyzji nieprzychylnej do Najwyższego Trybunału Administracyjnego, a zdaniem prawników-fachowców skarga taka rokuje wszelkie nadzieje skuteczności.

Kiedy należy płacić wymierzony podatek?

Odwołanie **nie wstrzymuje płatności** podatku. Bez względu więc na wniesiony rekurs należy sumę podatkową wpłacić, aby się nie narazić na koszta egzekucji. Kto nie jest w stanie jednorazowo uiścić całej należytości, może wnieść prośbę **o rozłożenie na raty.** Zasadniczo płatnym jest podatek dochodowy w 2-ch ratach.

W niedzielę, dnia 8. bm. odbędzie się w lokalu Krakowskiego Stowarzyszenia Kupców, ul. Grodzka 43. o godzinie 6-tej wiecz.

ZEBRANIE DYSKUSYJNE

n. t. **„Którzy ekspedjenci handlowi podlegają obowiązkowi ubezpieczenia w Zakładzie Ubezp. Pracowników Umysłowych we Lwowie (dawniej Zakład Pensyjny)"**.

Kwestja ta nader aktualna dla każdego kupca, zatrudniającego personal, została ostatnio liberalnie wyjaśniona rozporządzeniem ministerjalnem. Celem więc zapoznania naszych Członków z ich prawami i obowiązkami, wynikającemi z tegoż rozporządzenia, zaprosiliśmy na Zebranie p. **Inspektora Oddziału Zakładu Pensyjnego,** który udzielał będzie wszelkich wyjaśnień i porad.

O punktualne i liczne przybycie na Zebranie uprasza Członków i wprowadzonych przez nich Gości

Wydział
Krakowskiego Stowarzyszenia Kupców

---

1) Kto był obowiązany do wniesienia zeznania i wniósł je we właściwym czasie, wykazując w niem pewien dochód, ten powinien był równocześnie złożyć w Kasie Skarbowej, **połowę** wykazanej przez siebie należytości podatkowej. Kto zaś mimo ciążącego na nim obowiązku złożenia zeznania, tego nie uczynił, ten obowiązany był (wzgl. został do tego przez Władzę wezwany pod ryg. egzekucji) do 1 maja 1931 uiścić połowę zeszłorocznego wymiaru.

2) Druga część podatku płatną jest **w ciągu dni 30-tu od daty otrzymania nakazu płatniczego.** Ten termin 30-to dniowy tyczy się jednak tylko tych płatników, którym doręczono nakaz płatniczy **po 15** października. Kto zaś przed 15 października nakaz płatniczy otrzymał winien przypadający podatek uiścić do 1 listopada.

Według naszych informacji ta ostatnia kwestja jest w okręgu krak. Izby Skarbowej o tyle nieaktualną, iż normalnie wszyscy płatnicy otrzymali nakazy płatn. po 15 października, tak, że ich czasokres płacenia podatku wymierzonego biegnie **do 15 listopada,** a przy uwzględnieniu 14 dni wolnych od odsetek zwłoki **do 29 listopada**.

Tymczasowe ograniczenie wymiaru.

Kto, czując się bardzo pokrzywdzony wymiarem, wniósł odwołanie, może równocześnie wnieść odrębne podanie do Komisji Szacunkowej i przedstawiwszy pokrótce konkretne argumenty, zawarte w rekursie, może prosić o **tymczasowe ograniczenie wymiaru** do czasu jego prawomocności tj. do czasu rozstrzygnięcia odwołania przez Komisję Rekursową.

Stemple do odwołania.

Jeżeli kwota wymierzonego podatku nie przekracza zł. 50. wzgl. jeżeli rekurent nie domaga się zniżenia kwoty podatkowej o więcej niż zł. 50·—, natenczas odwołanie takie jest **wolne** od stempla. Przy kwocie przewyższającej zł. 50·—, a nie przekraczającej zł. 100·— należytość stemplowa wynosi zł. 0·50. Ponad 100. a nie powyżej zł. 200. należytość stemp. zł. 1·—. Powyżej zł. 200 opłata stemplowa wynosi zł. 2·—. Gdy jednak rekurent prosi w odwołaniu o zawiadomienie go o terminie rozpatrywania odwołania przez Komisję Odwoławczą, opłata stempl. w każdym wypadku wynosi zł. 3·—

Spadek spożycia mąki.

Sfery młynarskie komunikują, że spożycie mąki chlebowej spadło w ostatnich miesiącach o ca 25%. Jest to tembardziej niespokojne, że zazwyczaj spożycie chleba jest mało elastyczne, t. j. utrzymuje się na stałym poziomie. Fakt powyższy świadczy o stałem zaostrzeniu się kryzysu.

Orzecznictwo sądowe.

W sprawie ubezpieczenia pracowników we Funduszu bezrobocia

Pewien kupiec, posiadający w r. 1928 **dwa** przedsiębiorstwa handlowe w Krakowie, zatrudniał w nich po kilku pracowników, iednak w żadnem z nich nie zatrudniał powyżej 5-ciu. Nie uważał się więc za obowiązanego do ubezpieczenia we Funduszu Bezrobocia pracowników fizycznych, zatrudnionych w tych przedsiębiorstwach.

Odmienne jednak stanowisko zajął Zarząd Obwodowego Funduszu Bezrobocia twierdząc, że należy **kumulować** pracowników obydwu tych przedsiębiorstw, a jeżeliby ma przekroczy 5-ciu, należy ubezpieczyć właściwych pracowników. A zatem Fundusz Bezrobocia bierze za podstawę dla ubezpieczenia ogólną ilość robotników zajętych u danego **pracodawcy,** a nie w poszczególnem **przedsiębiorstwie.**

Gdy również Zarząd Główny Funduszu Bezrobocia podzielił stanowisko Zarządu Obwodowego, nie uwzględniając rekursu, zainteresowany wniósł skargę do Najwyższego Trybunału Aadministracyjnego, przez swego zastępcę prawnego adw. Dr. B. Seidena w Krakowie.

N. T. A. orzeczeniem z 7 października 1931 L. rej. 4132/30 **uchylił zaskarżone orzeczenie** z powodu wadliwego postępowania, motywując następująco: „Jak z tekstu ustawy okazuje się, obowiązek ubezpieczenia na wypadek bezrobocia uzależniono m. i. od tego, że **przedsiębiors wo,** w którem dany robotnik pracuje zatrudnia powyżej 5-ciu robotników. Ten wymóg zatrudnienia powyżej 5-ciu robotników dotyczy zatem **nie osoby** przedsiębiorcy lecz **przedsiębiorstwa samego.** W wypadkach wobec tego, w ktorych jedna i ta sama osoba posiada kilka przedsiębiorstw, dla obowiązku ubezpieczenia robotników zatrudnionych w każdem poszczególnem z tych przedsiębiorstw decydującą jest **nie liczba ogólna** robotników wszystkich tych przedsiębiorstw lecz liczba robotników pracujących **w danem przedsiębiorstwie.** Jeżeli zatem jedna i ta ta sama osoba zatrudnia w kilku należących do niej przedsiębiorstwach powyżej 5-ciu robotników lecz liczba zatrudnionych **w każdem poszczególnem** z tych przedsiębiorstw nie przekracza 5-ciu, to **żaden** robotnik obowiązkowi ubezpieczenia nie podlega".

Najw. Trybunał Administracyjny ponownie orzekł w spr. zbędności umowy przy transakcjach komis.

Kupiec M. W. w Oświęcimiu wykazał w zeznaniu obrót za rok 1927, osiągnięty z handlu (skupu) produktów rolniczych w kwocie 40.000 zł. do opodatkowania według $^1/_2\%$ stawki, oraz kwotę 2.893 zł. prowizji komisowej, otrzymanej za zakup jęczmienia na rachunek pewnego browaru w Cieszynie. Do zeznania załączył zaświadczenie browaru, stwierdzające, że tenże powierzył mu komisowe kupno jęczmienia za prowizją 1 zł. od 100 kg., oraz, że podatnik zakupił i dostarczył browarowi 298.300 kg. jęczmienia, wartości 136.000 zł., w czem jego prowizja wynosiła kwotę 2.983 zł.Komisja szacunkowa ustaliła obrót na 176.000 zł. do opodatkowania według $^1/_2\%$ stawki, a mianowicie do zeznanego obrotu 40.000 zł. dodała 136.000 zł., jako obrót z tranzakcji browarowej, dokonany na rachunek własny płatnika. Komisja odwoławcza nie uwzględniła odwołania podatnika, który w skardze do N. T. A. zarzucił naruszenie art 5 p. 5 ustawy o pod. przem. wywodząc, że do zawarcia umowy komisu nie jest przewidziana żadna szczegółowa forma, oraz że po myśli ustawy o podatku przem., do wykazania stosunku komisowego nie jest wymaganem prowadzenie ksiąg handl.

N. T. A. w motywach wydanego w tej sprawie wyroku L. rej. 3538/29 wyjaśnił, że ustawa z 15/7 1925 w art. 5 p. 5 uważa za komisowe tylko takie przedsiębiorstwa, które udowodnią stosunek komisu. Sposobu udowodnienia tego stosunku ustawa nie podaje. Dopiero rozp. wyk. z 8/8 1925 zawiera w § 56 postanowienie, iż „dowód stosunku komisowego stanowi umowa, zawarta między komisantem a komitentem, określająca cenę sprzedażną towaru, oraz wysokość wynagrodzenia komisowego". Wykładnia powyższych przepisów N. T. A. stwierdza, że uznanie stosunku komisu nie jest zależne od zawarcia pisemnej umowy, że więc w konsekwencji istnienie między stronami umowy komisowej, może być udowodnione także innymi środkami dowodowymi. Płatnik nie przedstawił wprawdzie formalnej pisemnej umowy komisowej, ale przedłożył zaświadczenie browaru cieszyńskiego, w którem ściśle są określone zarówno ilości zakupionego przez niego towaru, jak i wysokość prowizji. Komisja odwoławcza winna była ten dokument zbadać i ocenić jego moc dowodową. Pomijając zaś ten dowód i opierając się na nieprzedstawieniu przez podatnika umowy komisowej, Komisja odwoławcza naruszyła art. 88, 89 i 91 ustawy o pod. przem. Z tych powodów N. T. A. zaskarżone orzeczenie z powodu wadliwego postępowania uchylił.

Ubezpieczenie w Kasie Chorych osób zastępujących pracodawcę.

W spornej sprawie obowiązku ubezpieczenia kierowników przedsiębiorstw w Kasach Chorych zapadło następujące orzeczenie Sądu Najwyższego (S. N. Izba I. C. 2220/30 z dn. 11. III. 1931 r.):

za osobę „zastępującą bezpośrednio właściciela" może być poczytywana osoba, zastępująca właściciela na podstawie różnego rodzaju stosunków umownych, a nie tylko na podstawie zarejestrowanej prokury. Ustanie obowiązku ubezpieczenia „osoby zastępującej bezpośrednio właściciela" nie jest uzależnione od terminu orzeczenia zarządu Kasy Chorych, lecz od jednostronnego oświadczenia pisemnego tej osoby, iż nie życzy sobie korzystać z ubezpieczenia na wypadek choroby.

Z brzmienia powołanego art. 4 ustawy z dn. 19. V. 1920 r. bynajmniej nie wynika, by osoby, zastępujące bezpośrednio właścicieli przedsiębiorstw były przez to samo wolne od obowiązku ubezpieczenia na wypadek choroby, gdyż jedynie przyznana im została z tego tytułu możność zwolnienia się od owego obowiązku. Dla zwolnienia się takiej osoby od obowiązku ubezpieczenia potrzebne jest tylko oświadczenie z jej strony Kasie Chorych, iż nie życzy sobie korzystać z ubezpieczenia na wypadek choroby, przyczem oczywiście oświadczenie takie winno być złożone na piśmie.

Obowiązek ubezpieczenia na wypadek choroby istnieje dla takiej osoby do czasu zgłoszenia przez nią wymienionego oświadczenia i ustaje dopiero z chwilą takiego zgłoszenia.

Wybory do Państwowej Rady Kolejowej.

Ministerstwo Komunikacji zawiadomiło że zwłoka w sprawie rozpisania nowych wyborów do Państwowej Rady Kolejowej spowodowaną została koniecznością poczynienia pewnych zmian w statucie Rady w drodze nowelizacji ustawowej. Odpowiednie wnioski Ministerstwa Komunikacji skierowane już zostały do Rady Ministrów. Natychmiast po uchwaleniu i wejściu w życie wzmiankowanych zmian Ministerstwo Komunikacji przystąpi do rozpisania wyborów do Państwowej Rady Kolejowej.

Zwolnienie od podatku dochodowego świadczeń na zwalczanie bezrobocia.

Pragnąc przyczynić się do zwalczania bezrobocia, Ministerstwo Skarbu okólnikiem L. D. V. 5027/2 z dnia 5 października poleciło przy ustalaniu dochodu podatkowego osób prawnych zaliczać do kosztów uzyskania dochodu, podlegających potrąceniu na podstawie art. 6 ustawy, wszelkiego rodzaju wydatki, poniesione przez te osoby na cele walki z bezrobociem.

Jednocześnie na podstawie art. 126 ustawy o podatku dochodowym Ministerstwo Skarbu upoważniło izby skarbowe oraz Śląski Urząd Wojewódzki (Wydział Skarbowy) do umorzenia podatku przypadającego od świadczeń na rzecz zwalczania bezrobocia, poniesionych przez osoby fizyczne.

Polscy eksporterzy wobec załamania się funta angielskiego oraz walut skandynawskich.

Specjalna komisja na terenie warszawskiej Izby Przemysłowo-Handlowej na podstawie referatu zastępcy Dyrektora Stypińskiego zaleciła wydanie enuncjacji mniejwięcej w następującem brzmieniu:

I. W związku z załamaniem się funta angielskiego, Izba Przemysłowo-Handlowa w Warszawie zaleca eksporterom polskim, którzy zawarli kontrakty na terminowe dostawy do Anglji, ażeby wykonali wszelkie z tych kontraktów wypływające zobowiązania, przyczem Izba zaleca polskim eksporterom, by w drodze przyjaznego porozumienia z odbiorcami angielskimi dążyli w każdym poszczególnym wypadku do osiągnięcia bonifikaty strat, wynikłych ze spadku funta.

W wypadkach regulacji zobowiązań według relacji „1 funt — 1 funt". Izba zaleca wierzycielom polskim zgłoszenie odpowiedniego zastrzeżenia, celem zabezpieczenia im możliwości dochodzenia w przyszłości roszczeń o odszkodowanie — w wypadku ewentualnej rewaloryzacji waluty angielskiej, względnie w wypadku ogólnego przesądzenia (w innej drodze), że analogiczne zobowiązania będą uregulowane przez dłużników według korzystniejszej dla wierzycieli relacji, niż „1 funt — 1 funt".

II. Co do tranzakcyj handlowych, zawartych w funtach z innemi krajami, należy stwierdzić, że niejednokrotnie intencją starań było właśnie przez wybór waluty angielskiej, jako waluty płatności, opartej wówczas na bezwzględnej wymienialności na złoto, zabezpieczyć się bezwzględnie przed różnicami kursowemi. W tych wypadkach eksporterzy polscy mogą domagać się od swoich odbiorców bonifikaty za straty na kursie funta, przyczem odnośne spory winny być kierowane na drogę arbitrażu.

III. Odnośnie krajowych tranzakcyj, zawartych w walucie angielskiej, Izba zwraca uwagę na możność poddania tych sporów orzecznictwu sądu arbitrażowego, ustanowionego przy Izbie Przemysłowo-Handlowej w Warszawie, który wyrokować będzie odpowiednio sprawnie i bez obciążeń kosztami postępowania.

W sprawie obrony przeciw konsekwencjom przewrotów walutowych ora reglamentacji dewiz w szeregu Państw Odbiorczych.

W Ministerstwie Skarbu jest rozważana ewentualność reglamentacji dewiz, ale sprawa nie wyszła jeszcze poza wstępne stadjum. Koła gospodarcze naogół obawiałyby się tej inowacji, na podstawie dawniejszego doświadczenia, nie mając zresztą wiary w jej skuteczność. Na terenie warszawsk. Izby Przemysłowo-Handlowej mają w najbliższym czasie odbywać się narady na temat wszelkich możliwych konsekwencyj i środków zaradczych w związku z sytuacją walutową i dewizową krajów odbiorczych.

W sprawie przepisów Karno - Admin.

Min. Sprawiedliwości zgłosiło do Sejmu projekt ustawy, na mocy której szereg przestępstw karnych dotychczas w trybie postępowania sądowego, przekazany został do rozpoznawania w postępowaniu karno-administracyjnem. Wśród przestępstw tych znajduje się wiele takich, które za naruszenie przepisów, dotyczących wykonywania zawodu, jak np. handlu materjałami aptecznemi, zarządzania fabryką lub laboratorjum chemicznem, naruszenie przez przedsiębiorcę budowlanego przepisów budowlanych — pociągają za sobą, oprócz kary grzywny lub aresztu, kary dodatkowe w postaci pozbawienia winnego prawa handlu, zarządzania fabryką i t. p. na czas określony lub też na zawsze. W związku z tem Izba Przem. Handlowa w Warszawie, uważając, iż postępowanie karno-administracyjne nie może być uznane za wystarczającą gwarancję przy stosowaniu tak daleko idących skutków karnych — wystąpiło do Min. Sprawiedliwości z wnioskiem o wykreślenie szeregu artykułów kodeksu karnego, dotyczących wyżej wymienionych przestępstw.

Zwrot cła przy wywozie mięsa.

Zainteresowani w eksporcie mięsa wieprzowego, wołowego, cielęcego i baraniego, mogą przeglądać w Izbie przemysłowo-handlowej w Krakowie, ulica Długa 1. w godzinach urzędowych, warunki pod jakimi można uzyskiwać zwrot cła przy wywozie zagranicę tych artykułów.

Transporty mięsa przeznaczone do Austrji i Czechosłowacji nie mogą korzystać z tej bonifikaty.

Import owoców suszonych z Ameryki.

Izba przemysłowo-handlowa w Krakowie zawiadamia firmy interesowane, że pozwolenia na przywóz rodzynków, śliwek i owoców suszonych z Ameryki, wydawane będą przez ministerstwo przemysłu i handlu z następującą adnotacją: „Ważne tylko za bezpośrednim konosamentem **Ameryka Porty Polskie**".

Wobec powyższego, dla uniknięcia trudności i zwłoki przy ocleniu przesyłek, wskazanem jest, by importerzy, którzy sprowadzają powyższe towary przez Gdańsk do urzędów celnych zewnątrz kraju, uzyskiwali od dostawców dokumenty, stwierdzające niewątpliwie, że towar nadszedł **bezpośrednio** Ameryka-Polska.

Eksport puchu i pierza w stanie nieprzerobionym.

Zainteresowani mogą przeglądać w Izbie przemysłowo-handlowej w Krakowie (przy ul. Długiej 1. I. p.) w godzinach urzędowych warunki pod jakimi uzyskiwać można pozwolenia na wywóz bez cła pierza i puchu zagranicę w stanie nieoczyszczonym.

KRONIKA.

W obronie czci.

Wiadomo jak wiele czasu i trudu poświęcają członkowie podatkowych Komisyj szacunkowych i Odwoławczych, aby w miarę możliwości wpłynąć na słuszne wymiary podatkowe wzgl. skutecznie bronić podatników, gdy stwierdzą, że grozi im krzywda. Spełnianie tych ciężkich i odpowiedzialnych obowiązków obywatelskich połączone jest jednak niejednokrotnie nie tylko z brakiem uznania, ale obywatel taki spotyka się często z wielkiemi przykrościami, insynuacjami itp.

Jak nam donoszą, przed krak. Sądem grodzkim zakończyła się obecnie sprawa o **obrazę czci,** wytoczona przez radcę Izby Przem-Handlow. i członka Kom. Odwoławczej przy Izbie Skarbowej p. Teodora **Dembitzera**, przeciw pp. Leonowi Grübergowi i Henrykowi Landauowi o obrazę czci.

Obaj oskarżeni wnieśli do Korporacji koncesjonowanych prze mysł. elektro-instalacyjnych Województwa Krakowskiego pismo, przez siebie podpisane, w którym zarzucili oskarżycielowi Teodorowi Dembitzerowi, że **wyzyskuje stanowisko członka komisji podatkowej** dla uzyskiwania prac instalatorskich i niszczy w ten sposób egzystencję instalatorów.

Korporacja odstąpiła powyższe pismo do wiadomości Izbie Skarbowej, a p. Dembitzer **zaskarżył** obu wymienionych **o zniesławienie**. Oskarżeni bronili się na rozprawie przedawnieniem i ofiarowali na zarzuty dowód prawdy.

W ciągu **kilku rozpraw** przesłuchał Sąd cały szereg osób z kół inżynierskich i rękodzielniczych. **Ani jeden ze świadków nie potwierdził zarzutów stawianych przez oskarżonych.**

Wobec tego Sąd po wywodach Adwokata Dra Brossa jako zastępcy oskarżyciela i obrońców adw. Dra Warenhaupta za Grünberga oraz adw. Dra Silbigera za Landaua — ogłosił wyrok, **zasądzający Leona Grünberga na 10 dni aresztu, zaś Henryka Landaua na 14 dni aresztu,** obu ze zamianą na grzywnę oraz na ponoszenie kosztów postępowania karnego. Sprawa ta wywołała wielkie zainteresowanie w kołach rękodzielniczych.

„Kupiec Polski", dotychczasowy organ **Krakowskiej** Kongregacji Kupieckiej ukazał się ostatnio jako **wspólny** organ Krakowskiej i **Lwowskiej** Kongregaci Kupieckiej i odtąd stale w tym charakterze będzie wydawany. Z okazji tej wyrażamy organowi gospodarczemu, z którym bardzo często łączy ns wspólnota interesów i dobro kupiectwa, serdeczne gratulacje.

Licytacja w Urzędzie celnym w Krakowie. W dniu 16/XI 1931 r. odbędzie się w Urzędzie celnym, dworzec towarowy, brama 1. o godzinie 10 rano licytacja towarów skonfiskowanych, jako to: zegarków damskich platynowych i złotych z brylantami, zegarków męskich złotych, łańcuszków, pierścieni z brylantami, kamieniami i bez kamieni, kolczyków, broszek, zegarków damskich, torebek, papierośnic, ołówków, łyżeczek, widelcy, pierścionków itp. wywyrobów oraz 226 pereł prawdziwych; nadto chustki różnego rodzaju, tkaniny jedwabne i półjedwabne, płótna, obrusy, serwetki, ręczniki, wyroby dziane, brzytwy, siekiery, scyzoryki, obuwie i odzież pochodzące z konfiskat.

Onegdaj zmarł w kwiecie wieku Błp. Mojżesz **Weissblum** członek Krakowskiego Stowarzyszenia Kupców.

Ciężko dotkniętej Rodzinie przesyła tą drogą wyrazy serdecznego współczucia

Wydział
Krakowskiego Stowarzyszenia Kupców

Taryfa opłat pocztowych obowiązująca od 15. X. br.

Taryfa wraz z dodatkiem dla bezrobotnych:

1) obrót wewnętrzny i z Wolnym miastem Gdańskiem.

listy	miejscowe	zamiejscowe
a) **prywatne** do 20 gramów	15 groszy	35 groszy
ponad 20 do 250 gramów	30 „	65 „
„ 250 „ 500 „	40 „	85 „
b) **urzędowe** do 20 gramów	15 „	35 „
ponad 20 do 250 gramów	30 „	65 „
„ 250 do 2000 „	35 „	75 „
kartki pocztowe	10 groszy	25 groszy

DRUKI	miejscowe	w kraju	zagraniczne
prywatne do 25 gramów	10 groszy	10 groszy	za każde 50 gram. 10 groszy
ponad 25 do 50 gramów	15 „	15 „	
„ 50 „ 100 „	20 „	20 „	
„ 100 „ 250 „	30 „	30 „	
„ 250 „ 500 „	55 „	55 „	
„ 500 „ 1000 „	65 „	65 „	
„ 1000 „ 2000 „			
tylko pojedynczo wysyłane tomy	75 „	75 „	
Próbki towarów do 250 gramów		25 „	za każde 50 gram. 10 gr, najmniej jednak 20 „ najwyższa dopuszczalna waga 500 gram.
ponad 250 do 500 gramów		50 „	

2) obrót zagraniczny

Listy do 20 gramów 60 groszy
za każde dalsze 20 gram. 30 „

Kartki pocztowe zagraniczne 35 „

Polecone: należność za polecenie 65 groszy

do Austrji, Czechosłowacji Rumunji i Węgier

do 20 gramów 50 groszy
za każde dalsze 20 gramów 30 „

kartki pocztowe 30 „

Paczki

Obrót wewnętrzny.

Paczki prywatne i urzędowe:

WAGA	Strefa 1	2	3	4
	do 100 km	ponad 100 do 300 km	ponad 300 do 600 km	ponad 600 km
	groszy			
do 1 kg	75	95	115	135
ponad 1 „ 3 „	95	135	175	215
„ 3 „ 5 „	135	195	255	315
„ 5 „ 10 „	200	280	420	620
„ 10 „ 15 „	275	425	625	825
„ 15 „ 20 „	380	630	830	1030

Za paczki ochronne opłata od wagi jest o 50% wyższa od odpowiedniej opłaty, jak w tabelce rubryka 1, 2 i 3.

Paczki wartościowe prywatne i urzędowe:

a) opłata od wagi, jak w tabelce 1, 3, 4.
b) należność asekuracyjna za każde 100 złotych podanej wartości lub ich część 10 gr.
c) należność manipulacyjna do 200 złotych podanej wartości 20 groszy.
ponad 200 złotych podanej wartości 40 gr.

Wartość podana nie może przekraczać przy paczkach prywatnych — 10.000 zł., przy paczkach władz i urzędów państwowych — 100.000 zł.

Przekazy pocztowe.

Obrót wewnętrzny.

Przekazy pocztowe zwykłe, pobraniowe i zleceniowe:

		10 zł	20 gr.
ponad	10 do	25 „	35 „
„	25 „	50 „	50 „
„	50 „	100 „	70 „
„	100 „	250 „	95 „
„	250 „	500 „	135 „
„	500 „	750 „	180 „
„	750 „	1000 „	220 „
„	1000 „	1250 „	255 „
„	1250 „	1500 „	290 „
„	1500 „	1750 „	325 „
„	1750 „	2000 „	355 „

Należności dodatkowe przy odbiorze:

Za doręczenie w miejscowym okręgu doręczeń, gdzie ten rodzaj służby zaprowadzono:

a) przekazów pocztowych i telegraficznych oraz przekazów P. K. O. z pieniądzmi:

	do	10 zł	10 gr.
ponad	10 „	25 „	15 „
„	25 „	50 „	25 „
„	50 „	100 „	35 „
„	100 „	250 „	50 „
„	250 „	500 „	70 „
„	500 „	750 „	105 „
„	750 „	1000 „	125 „
„	1000 „	1500 „	200 „
„	1500 „	2000 „	250 „

b) listów wartościowych:

do 100 zł podanej wartości	15 gr.
ponad 100 do 1000 zł podanej wartości	30 „
ponad 1000 do 5000 zł podanej wartości	75 „
ponad 5000 zł bez względu na wysokość podanej wartości	150 „

Naczelny redaktor: Dr. Norbert Salpeter. — Wydawca: Za Krak. Stow. Kupców: Samuel Schechter.
Redaktor odpow. Samuel Kurzmann. — Drukarnia Uniwersalna Romana Beera i Ski, Kraków, Grzegórzecka 32. Telefon 119-56.